

[Finansministeren.]

ten. Under Udvalgets Forhandlinger om dette Spørgsmaal blev det henstillet at nøjes med en lidt mindre Forhøjelse af Biografafgiften end paatænkt og til Genæld søge det manglende Beløb inddækket ved en Forhøjelse af Totalisatorafgiften. Det er det, der sker ved nærværende Forslag.

Totalisatorafgiften varierer for Tiden fra 10 til 20 pCt. af Indskuddene, alt efter disses Størrelse, saaledes at hvis Indskudssummen er stor, er Procenten høj. Det foreslaas nu, at der lægges 5 pCt. til de hidtil gældende Sætses uden Hensyn til deres Størrelse, og Afgiften vil herefter komme til at variere fra 15 til 25 pCt. Det forventes, at denne Forøgelse vil indbringe godt 2 Mill. Kr., hvilket er det Beløb, der i sin Tid var forudset. Som Følge heraf maa det anses for naturligt, at denne Forhøjelse af Totalisatorafgiften alene indgaar i Statskassen, da den jo skal dække en Mindreindtægt, som Statskassen faar som Følge af den Ændring af Lovforslaget om Biografafgifter, hvorom jeg lige har talt. Lovens Ikrafttræden er i Forslaget foreslaaet ansat til 1. Januar 1947, saaledes at Afgiften faar Virkning fra Begyndelsen af næste Væddeløbssæson.

Jeg skal anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Endelig skal jeg for det høje Ting tildele mig at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift af Konsum-Is*. Ogsaa dette Forslag fremkommer i Henhold til et Løfte, der blev afgivet i forrige Rigsdagssamling. De Prisordninger, der blev gennemført for Landbrugsprodukter ved Lovene af 14. August i Aar, medførte en ekstraordinær Udgift, der blev anslaaet til 110 Mill. Kr., hvoraf ca. 20 Mill. Kr. dækkes af Smørfondens Beholdning. Der skulde altsaa skaffes 90 Mill. Kr. ad anden Vej. Ved Loven af 14. August d. A. om midlertidige Forbrugsafgifter og om Omsætningsafgiften af stærke Drikke er der skaffet Dækning for et Beløb, der blev anslaaet til 80 Mill. Kr., medens der blev stillet i Udsigt, at de resterende 10 Mill. Kr. vilde blive søgt inddækket gennem en Skat paa Flødeis.

Man har i Finansministeriet nøje undersøgt de forskellige tekniske Muligheder for en Isbeskatning og ogsaa drøftet Spørgs-

maalet med sagkyndige paa dette Omraade. Man er naaet til det Resultat, at Beskatningen maa gennemføres som en Afgift paa den producerede Mængde, altsaa en Afgift pr. Liter, som opkræves hos Producenten. En Beskatning paa Basis af Raastoffet anser man for uigennemførlig, og en Beskatning efter Værdien af de færdige Varer er heller ikke tilraadelig.

Det bliver efter Forslaget enhver erhvervsmæssig Fremstilling af Is, der omfattes af Afgiften. De Virksomheder, der køber Is hos andre Virksomheder og anvender Isen til Vaffer o. lign., kommer derfor ikke ind under Beskatningen. Isen bliver efter Forslaget beskattet hos den, der fremstiller selve Isen. Restaurationer og Konditorier vil komme ind under Beskatningen, saafremt de selv fremstiller den Is, de serverer. For Pensionaternes Vedkomende har man dog anset det for forsvarligt at optage en Undtagelsesbestemmelse i Loven. I Betragtning af, at der her alene er Tale om Beværtning ved sluttet Bord, kan det næppe være betænkeligt at fritage disse Virksomheder.

Selv om man som foreslaaet indretter Beskatningen som en Afgift pr. Liter ved Udlevering fra Producenten og derved holder de mange Forhandlere af Isvaffer og Ispinde udenfor, vil Kontrolspørgsmaalet alligevel volde en Del Vanskelighed.

Tilgangen af Raastoffer til Isvirksomhederne er jo ikke under Toldvæsenets Kontrol saaledes som f. Eks. Raatobak og Kakao-bønner. Der foreligger heller ikke praktisk Mulighed for at anvende Prismærker eller Fakturastempelmærker o. lign. Det afgørende bliver derfor i Virkeligheden, at den enkelte Virksomhed fører betryggende Regnskab og i det hele har en god Orden i Forretningsgangen. Det er klart, at den Mand, der virkelig driver Isfabrikation som Erhverv, altsaa saadan at han kan leve deraf, vil kunne opfylde rimelige Krav om Regnskab og Orden og ogsaa har en vis Interesse heri. Derimod er det overvejende sandsynligt, at de mere tilfældigt opstaaende Smaavirksomheder, der hyppigt kun er sat i Gang paa ganske kort Sigt, ikke kan antages at have nogen virkelig Interesse i at ofre de Penge eller det Arbejde, som en ordentlig Regnskabsførelse koster. En Beskatning af den Højde, der er Tale om her i dette Lovforslag, vil naturligvis i høj Grad kunne til-